

PYTANIA DLA KANDYDATÓW DO BIERZMOWANIA

Zakres:

- treść Ewangelii wg św. Łukasza,
- wiadomości z katechizmu (wymienione poniżej),
- historia świętego patrona, którego imię przyjmiesz w sakramencie Bierzmowania.

KATECHIZM

1. Modlitwa Pańska - *Ojcze nasz...*
2. Pozdrowienie anielskie - *Zdrowaś Maryjo...*
3. Skład Apostolski - *Wierzę w Boga...*
4. *Pod Twoją obronę...*
5. *Chwała Ojcu...*
6. *Wieczny odpoczynek...*
7. *Aniele Boży...*
8. 10 przykazań Bożych.

Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

1. Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną.
2. Nie będziesz wzywał imienia Boga twego nadaremno.
3. Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.
4. Czczij ojca swego i matkę swoją.
5. Nie zabijaj.
6. Nie cudzołóż.
7. Nie kradnij.
8. Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.
9. Nie pożądaj żony bliźniego swego.
10. Ani żadnej rzeczy, która jego jest.

9. 5 przykazań kościelnych.

1. W niedziele i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych.
2. Przynajmniej raz w roku przystąpić do Sakramentu Pokuty.
3. Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię Świętą.
4. Zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w czasie Wielkiego Postu powstrzymać się od udziału w zabawach.
5. Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła.

10. Główne prawdy wiary (6 prawd wiary).

1. Jest jeden Bóg.
2. Bóg jest Sędzią sprawiedliwym, który za dobro wynagradza, a za zło karze.
3. Są trzy Osoby Boskie : Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty.
4. Syn Boży stał się człowiekiem i umarł na krzyżu dla naszego zbawienia.
5. Dusza ludzka jest nieśmiertelna.
6. Łaska Boża do zbawienia jest koniecznie potrzebna.

11. 3 cnoty boskie (teologalne) – są darem od Boga.

1. Wiara.
2. Nadzieja.
3. Miłość.

12. 4 cnoty kardynalne.

1. Roztropność.
2. Sprawiedliwość.
3. Umiarkowanie.
4. Męstwo.

13. 7 sakramentów świętych.

1. Chrzest.
2. Bierzmowanie.
3. Eucharystia.
4. Pokuta.
5. Namaszczenie chorych.
6. Kapłaństwo.
7. Małżeństwo.

14. 7 grzechów głównych.

1. Pycha.
2. Chciwość.
3. Nieczystość.
4. Zazdrość.
5. Nieumiarkowanie w jedzeniu i piciu.
6. Gniew.
7. Lenistwo.

15. 5 warunków dobrej spowiedzi.

1. Rachunek sumienia.
2. Żal za grzechy.
3. Mocne postanowienie poprawy.
4. Szczera spowiedź.
5. Zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu.

16. 7 darów Ducha Świętego.

1. Dar mądrości.
2. Dar rozumu.
3. Dar rady.
4. Dar męstwa.
5. Dar umiejętności.
6. Dar pobożności.
7. Dar bojaźnie Bożej.

17. Rzeczy ostateczne człowieka.

1. Śmierć.
2. Sąd.
3. Niebo albo piekło.

18. Koronka do Miłosierdzia Bożego (teksty modlitwy).

PYTANIA

Część I

. Kto to jest Bóg?

Bóg jest to duch nieskończenie doskonały, Stworzyciel nieba i ziemi.

Tę prawdę człowiek może odkryć dzięki rozumowi, patrząc na istniejący porządek i ład we wszechświecie. Zdrowy rozsądek podpowiada, że tak doskonale poukładany wewnętrznie świat nie może być dziełem zwykłego przypadku.

. Dlaczego wierzymy w jednego Boga?

Wierzymy w jednego Boga, ponieważ zgodnie ze świadectwem Pisma Świętego istnieje tylko jeden Bóg, jak również według praw logiki Bóg może być tylko jeden.

Gdyby było dwóch bogów, jeden bóg byłby ograniczeniem drugiego; żaden z nich nie byłby nieskończony, żaden nie byłby doskonały.

Już w Starym Testamencie prorocy wzywali naród wybrany (Izraelitów) do porzucenia fałszywych bogów (zwanych także bożkami) i nawrócenia się do prawdziwego, jedyne Boga.

Nasza wiara chrześcijańska (katolicka) jest wiarą monoteistyczną (monoteizm - wiara w istnienie tylko jednego Boga).

Innymi religiami monoteistycznymi jest jeszcze: judaizm (religia mojżeszowa/żydowska) oraz islam. Odmiernym od monoteizmu jest politeizm (wielobóstwo - przekonanie, że istnieje wielu bogów).

. Co to znaczy, że wierzymy w Boga w trzech Osobach (w Trójcę Świętą)?

Wierzymy w Boga w trzech Osobach to znaczy, że wierzymy, że Bóg jest doskonałą wspólnotą trzech Osób Boskich: Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Każda z Osób Boskich ma tę samą naturę - naturę boską.

Tę wspólnotę trzech Osób boskich nazywamy Trójcą Świętą - Trójjedynym Bogiem.

Tę prawdę Bóg objawił człowiekowi przez swojego Syna - Jezusa Chrystusa, bowiem człowiek nie był w stanie odkryć tej prawdy przy pomocy swojego rozumu.

Prawda w Trójcę Świętą przekracza nasze myślenie. Stąd Trójca Święta jest *tajemnicą*.

. Co to znaczy, że Bóg się objawiał?

Bóg objawiał się człowiekowi, tzn. wyjawiał człowiekowi tajemnicę na swój temat, mówił człowiekowi kim jest jako Bóg.

Proces objawiania się Boga następował etapami, po przez wydarzenia Starego Testamentu, osiągając pełnię i zwieńczenie w słowach Pana Jezusa (w Nowym Testamencie).

Dlatego mówimy, że religia katolicka jest religią objawioną (objawioną przez Boga), a nie skomponowaną przez człowieka jak inne wierzenia na ziemi.

. W czym zawiera się wszystko, co Pan Bóg objawił?

To wszystko, co Pan Bóg objawił (= Objawienie Boże), zawiera się w Piśmie Świętym i Świętej Tradycji:

a) Pismo Święte jest to słowo Boże spisane przez konkretnych ludzi pod natchnieniem Ducha Świętego. Dlatego autorem Pisma Świętego jest Bóg (dokładnie trzecia Osoba Trójcy Świętej: Duch Święty) oraz człowiek przez Ducha Świętego do pisania natchniony.

Najważniejszymi księgami Pisma Świętego są cztery ewangelie, których autorami są: św. Mateusz, św. Marka, św. Łukasza, św. Jana.

b) Święta Tradycja to słowo Boże niespisane, przekazywane ustnie, które wspólnota Kościoła katolickiego przechowuje i do wierzenia podaje.

. Czy wiara w Boga Stwórcę stoi w sprzeczności z teorią ewolucji?

Wiara w Boga nie stoi w sprzeczności z teorią ewolucji, bowiem nauki przyrodnicze poszukują odpowiedzi na pytanie „jak” powstał świat, gdy tymczasem wiara (i teologia - nauka o Bogu) odpowiada na pytanie „dłaczego” powstał świat, jaki jest jego sens.

Nauki przyrodnicze nie mogą wykluczyć, że w stworzeniu istnieje celowy proces rozwoju, wiara z kolei nie może określić, jak konkretnie przebiega proces rozwoju natury - bowiem i nauki przyrodnicze i teologia nie mają ku temu żadnych uprawnień.

Natomiast wiara z pewnością stwierdza, że to nie przypadek, ale Bóg jest przyczyną istnienia świata.

. Jak nazywamy opiekę Boga nad światem?

Opiekę Boga nad światem nazywamy Opatrznością Bożą. Bóg cały czas utrzymuje świat w istnieniu, troszcząc się i przejmując losem świata, zwłaszcza człowieka, pragnąc jego dobra.

. Skoro Bóg wszystko wie i wszystko może, czemu dopuszcza zło?

Bóg jest w 100 % dobry. Nie może być sprawcą jakiegokolwiek zła.

Zło, zwłaszcza moralne, powstaje w wyniku nadużywania wolności w świecie. Grzech człowieka rani i niszczy - człowiek sam wybiera i czyni zło, bądź doświadcza zła na skutek grzechów innych ludzi. Bóg dopuszcza jedynie skutki naszych decyzji, szanując wolną wolę każdego człowieka.

Męka Jezusa pokazuje, że Bóg również doświadcza nieraz zła ze strony człowieka.

Jezus umarł na krzyżu, ale po przez cierpienie zbawił człowieka, stąd św. Tomasz z Akwinu uczył: „Bóg dopuszcza zło tylko po to, aby wyprowadzić z niego coś lepszego”.

Wierzmy, że podczas Sądu Ostatecznego Bóg położy kres wszelkiej niesprawiedliwości.

W życiu wiecznym nie będzie miejsca ani na zło, ani na cierpienie.

. Kto to są aniołowie?

Aniołowie są to stworzenia duchowe, które mają rozum i wolną wolę, ale nie mają ciała.

Aniołów, którzy odrzucili miłość Boga i opuścili niebo nazywamy złymi duchami, diabłami lub szatanami.

. Kto to jest człowiek?

Człowiek to stworzenie rozumne, stworzone z miłości na obraz i podobieństwo Boga, posiadające ciało i nieśmiertelną duszę. Bóg stworzył człowieka: stworzył mężczyznę i kobietę.

. Czym różni się człowiek od zwierząt?

Człowiek różni się od zwierząt darami, które czynią go podobnymi do Boga, a których inne stworzenia nie posiadają:

1) dusza nieśmiertelna,

2) rozum (umiejętność odróżnienia dobra od zła);

3) wolna wola (człowiek nie kieruje się wyłącznie instynktem, jest w stanie zrobić coś przeciw instynktowi).

. Po co Bóg stworzył człowieka?

Bóg stworzył człowieka, aby Boga znał, czcił, kochał Go i służył Mu, a przez to osiągnął życie wieczne. Innymi słowy, aby poznał Boga i odpowiedział na Jego miłość Boga, będąc z Nim szczęśliwym na wieki.

. Co to jest grzech?

Grzech to odrzucenie Boga i Jego miłości. Przejawia się on w braku zaufania i Jego lekceważeniu przykazań. Kiedy człowiek popełnia grzech odcina się od Boga, który jest źródłem życia, bowiem jest to świadome i dobrowolne przekroczenie przykazań Bożych i kościelnych.

. Czym jest grzech pierworodny?

Grzech pierworodny to grzech nieposłuszeństwa i braku zaufania Bogu przez pierwszego człowieka, po przez który utracił on łaskę Bożą. Grzech ten przechodzi na wszystkich ludzi. Wolną od grzechu pierworodnego była tylko Maryja, dlatego nazywamy Ją Niepokalanie Poczętą - była od niego wolna przez wzgląd na odkupienie, którego miał dokonać Jej Syn - Jezus Chrystus.

. Co uczynił Bóg po grzechu pierworodnym?

Po grzechu pierworodnym Bóg obiecał zesać na ziemię swego Syna, który miał zbawić człowieka i otworzyć mu niebo. Człowiek przyjmuje zbawienie, wysłużone przez Syna na krzyżu, w sakramencie chrztu, w którym grzech pierworodny zostaje zgładzony.

Część II

. Co oznacza imię „Jezus”, a co określenie „Chrystus”?

„Jezus” - imię pochodzenia hebrajskiego oznaczające: „Jahwe jest zbawieniem” / „Bóg jest zbawieniem” / „Bóg zbawia”.

„Chrystus” - określenie pochodzące z greki, będące tłumaczeniem hebrajskiego terminu „Mesjasz”; Chrystus = Mesjasz (co na język polski tłumaczy się „Namaszczony”).

Chrystus = Mesjasz (Namaszczony).

Jezus został „namaszczony” Duchem Świętym podczas chrztu w Jordanie.

Imię Jezusa ukazuje, jaka jest misja drugiej Osoby Trójcy Świętej na ziemi - Syn stał się człowiekiem, aby zbawić wszystkich ludzi. Tytuł Jezusa „Chrystus” oznacza, że to On jest zapowiadany w Starym Testamencie Mesjaszem, mającym przynieść zbawienie.

. Wydarzenia zawarte w Ewangelii potwierdzające, że Jezus jest Bogiem (ma naturę boską):

- cuda: np. rozmnożenie chleba i ryb, uciszenie burzy na jeziorze (władza nad naturą);
- liczne uzdrowienia: m.in. niewidomego, głuchoniemego, sparaliżowanego (władza nad zdrowiem + władza odpuszczania grzechów);
- liczne egzorcyzmy - wyrzucanie złych duchów (władza nad złym duchem);
- wskrzeszenia: Łazarza, dwunastoletniej córki Jaira, młodzieńca z Nain (władza nad życiem i śmiercią);
- zmartwychwstanie!

. Wydarzenia zawarte w Ewangelii potwierdzające, że Jezus jest Człowiekiem (ma naturę ludzką):

- urodził się z Maryi;
- spożywał posiłki (wesele w Kanie Galilejskiej, przyjęcie u celnika Mateusza, Ostatnia Wieczerza);
- płakał (nad grobem Łazarza, widząc nienawracającą się Jerozolimę);
- pocił się (podczas modlitwy w Ogrójcu);
- można było dotknąć jego skórę (obrzezanie w świątyni, pocałunek Judasza, dotknięcie ran przez św. Tomasza);
- cierpiał i doświadczał bólu (zwłaszcza podczas męki);
- umarł na krzyżu, jego Ciało zostało pochowane w grobie.

. Co Jezus uczynił w czasie Ostatniej Wieczerzy w Wielki Czwartek?

W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus ustanowił Najświętszy Sakrament (Eucharystię), czyli

przemienił chleb i wino w Ciało i Krew swoją, polecając by czynili to także w przyszłości Apostołowie, stając się jednocześnie pierwszymi kapłanami Kościoła.

. Jakie ostatecznie oskarżenie wniesiono przeciwko Jezusowi, domagając się dla Niego kary śmierci w Wielki Piątek?

Ostatecznie zarzucono Jezusowi, to kim jest – że czyni się Bogiem (choć w rzeczywistości Bogiem był, jest i będzie zawsze). Ludzie nie uwierzyli, że Jezus jest Bogiem, który stał się człowiekiem, dlatego oskarżyli Go o bluźnierstwo. Skazanie Jezusa na śmierci było także wynikiem zatwardziałości serca, brakiem nawrócenia, nieumiejętnością przyjęcia prawdy i miłości oraz zawiścią względem Jezusa ze strony elity narodu żydowskiego.

. Kto jest winny śmierci Jezusa?

Jezus zginął z powodu Żydów, co dokonało się decyzją Poncjusza Piłata i rękami rzymskich żołnierzy. Natomiast współwinnymi śmierci Jezusa na krzyżu są w rzeczywistości wszyscy grzesznicy.

. Co uczynił Jezus w Wielką Sobotę, gdy Jego Ciało spoczywało w grobie?

W Wielką Sobotę Jezus zstąpił do Otchłani – „krajny umarłych” (tzw. piekiel). Wszystkich sprawiedliwych, którzy umarli przed Jego śmiercią na krzyżu, wprowadził do nieba, w tym: Abrahama, Mojżesza, Eliasza, Jana Chrzciciela, Józefa-swego opiekuna, Annę-swoją babcię, świętych patriarchów i proroków...

Nie mogli się tam oni wcześniej znaleźć, bo na świecie nie było jeszcze Zbawiciela, który by wyzwolił człowieka z niewoli grzechu, śmierci i szatana. Dopiero śmierć Zbawiciela na krzyżu otworzyła niebo, które zostało zamknięte przez grzech pierworodny.

. Jakie wydarzenie obchodzimy w Wielkanoc?

W Wielkanoc obchodzimy zmartwychwstanie Chrystusa.

. Co zmieniło się na świecie w wyniku zmartwychwstania Jezusa?

W wyniku zmartwychwstania Jezusa przyszła na świat radość i nadzieja, ponieważ śmierć nie jest już więcej końcem wszystkiego. Po tym, jak śmierć „przestała panować” nad Jezusem, nie ma też władzy nad tymi, którzy do Jezusa należą, przez chrzest i wyznawaną wiarę.

. Jaką władzę dał Jezus Apostołom, kiedy ukazał się im po zmartwychwstaniu?

Jezus po swoim zmartwychwstaniu dał Apostołom – kapłanom władzę odpuszczania grzechów. Jezus powiedział do Apostołów: „*Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczacie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane*”. (J 20, 22-23)

Część III

. Co oznacza, że Jezus wstąpił do nieba?

To, że Jezus wstąpił do nieba oznacza, że po czterdziestu dniach od zmartwychwstania wrócił do Ojca, skąd zstąpił na ziemię, by przyjmując ludzką naturę, stać się człowiekiem w łonie Maryi. Chrystus z całym swoim człowieczeństwem (ludzką naturą) wchodzi do chwały Bożej (symbolizowanej przez obłok/chmurę), dając nadzieję, że każdy człowiek przez wiarę też będzie w tej chwale i szczęściu Boga uczestniczyć na wieki w niebie.

To, że Jezus jest wstąpił do nieba, nie oznacza, że przestał być obecny na ziemi.

Jezus nie jest już widzialny jak dawniej, ale żyje wśród nas w nowy, odmienny sposób (np. będąc obecnym w Komunii Świętej). W ten sposób jest wierny słowo, które wypowiedział niedługo przed swoim wniebowstąpieniem: „*A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata*” (Mt 28, 20).

. Co to jest paruzja, i kiedy ona nastąpi?

Paruzja oznacza powtórne przyście Chrystusa na końcu czasów. Kiedy bowiem nastąpi koniec świata, przyjdzie On w widzialnej dla wszystkich postaci, aby odbyć sąd nad światem, tzw. Sąd Ostateczny (powszechny), w czasie którego Bóg zapyta człowieka o okazaną i podjętą przez niego miłość na ziemi.

Część IV

. Kim jest Duch Święty?

Duch Święty jest to trzecia Osoba Trójcy Świętej, która pochodzi od Ojca i Syna.

To On natchnął proroków, by głosili słowo Boże, i aby część z nich spisała je tworząc księgi Pisma Świętego. Dzisiaj, dzięki mocy Ducha Świętego, sakramenty święte udzielają łaski, a wspólnota Kościoła pewnie zmierza ku zbawieniu.

. Kiedy Jezus Chrystus zesłał na Apostołów Ducha Świętego?

Jezus Chrystus zesłał na Apostołów Ducha Świętego dziesiątego dnia po wniebowstąpieniu (w dzień Pięćdziesiątnicy).

. Wymień symbole Ducha Świętego.

Pismo Święte mówiąc o obecności i działaniu *niewidzialnego* Ducha Świętego, przywołuje obrazy, które są czytelne dla ludzi różnych czasów i narodów:

a) gołębica - symbol ten wyraża naturę Ducha Świętego, On przynosi człowiekowi pokój i łagodność; gołębica reprezentowała zstępującego Ducha Świętego na chrzczonego w wodach Jordanu Chrystusa;

b) wiatr - będący znakiem działaniem Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, symbolizuje Boże tchnienie dające ludziom życie. Jak podmuch wiatru oczyszcza niebo z dymu, mgieł i chmur, tak Duch Święty oczyszcza umysły wierzących z wątpliwości i niejasności w sprawach wiary;

c) ogień - rozprasza mroki, oświeśla i ogrzewa; jest często symbolem działania Bożego; ogniste języki, które spoczęły na uczniach Jezusa w poranek Pięćdziesiątnicy, to znak, że zostali oni napełnieni Duchem Świętym. Duch Święty zapalił ich do głoszenia Chrystusa i dzielenia się wiarą, czego do momentu zesłania Ducha Świętego się obawiali.

. Opisz moment zesłania Ducha Świętego (Dz 2, 1-13).

„Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.”

Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?» - mówili pełni zdumienia i podziwu. «Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? - Partowie i Medowie, i Elamicy, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie - słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże». Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: «Co ma znaczyć?» - mówili jeden do drugiego. «Upili się młodym winem» - drwili inni” (Dz 2, 1-13).

. Kiedy każdy katolik otrzymuje Ducha Świętego?

Każdy katolik otrzymuje Ducha Świętego w sakramencie Bierzmowania.

. Co to jest Bierzmowanie?

Bierzmowanie jest to sakrament, w którym Duch Święty umacnia chrześcijanina, aby wiarę swoją mężnie wyznawał, bronił jej i według niej żył.

. Co znaczy słowo „bierzmowanie“?

Słowo „bierzmowanie” pochodzi od staropolskiego słowa „bierzmo”. Była to belka umacniająca strop budowli; Bierzmowanie jest bowiem umocnieniem we wierze.

. Jakich łask udziela nam Bóg w sakramencie Bierzmowanie?

- a) pomnaża łaskę uświęcającą (umacnia przyjaźń z Bogiem);
- b) „wyciska” na duszy niezatarty znak wyznawcy Chrystusa;
- c) siedem darów Ducha Świętego;
- d) dodaje odwagi w wyznawaniu wiary i do jej obrony.

. Wymień 7 darów Ducha Świętego.

Dar mądrości, dar rozum, dar rady, rad męstwa,
dar umiejętności, dar pobożności, dar bojaźni Bożej.

. Który moment jest najważniejszy w liturgii sakramentu Bierzmowania?

Namaszczenie krzyżem świętym (olejem) czoła bierzmowanego, kiedy to biskup wypowiada słowa: „NN” przyjmij znamię daru Ducha Świętego.

. Co to jest Kościół katolicki czyli powszechny?

Kościół katolicki czyli powszechny jest to wspólnota chrześcijan, którzy pod najwyższą władzą Papieża dążą do zbawienia przez wyznawanie tej samej wiary i przyjmowanie tych samych sakramentów świętych.

. Kto założył wspólnotę Kościoła katolickiego?

Wspólnotę Kościoła katolickiego czyli powszechnego założył Jezus Chrystus gromadząc wokół siebie wiernych (nowy lud Boży), wybierając zarazem 12 Apostołów i ustanawiając św. Piotra widzialną głową wspólnoty Kościoła.

W tej wspólnocie istnieje również instytucjonalne struktury oraz hierarchia pochodząca od Chrystusa, wspierająca cele i zadania Kościoła, jednocząca i spajająca wszelkie jej działania.

. Co jest celem i zadaniem Kościoła katolickiego?

Celem i zadaniem Kościoła jest kontynuowanie zbawczej misji Chrystusa, budowanie nowej rzeczywistości w świecie zwanej królestwem Bożym na ziemi i prowadzeniem wszystkich ludzi do zjednoczenia z Bogiem w wieczności (do zbawienia). W tym celu Kościół przechowuje wiarę otrzymaną od Apostołów, strzeże ją i przekazuje, głosi słowo Boże i sprawuje święte sakramenty, udzielając ludziom łaskę Bożą.

. Kogo Pan Jezus uczynił swoim zastępcą na ziemi?

Pan Jezus uczynił swoim zastępcą na ziemi św. Piotra Apostoła, któremu dał najwyższą władzę w Kościele (władzę kluczy). Natomiast następcą św. Piotra jest każdy biskup rzymski, którego nazywamy Ojcem Świętym lub Papieżem.

. Kto należy do wspólnoty Kościoła?

Do wspólnoty Kościoła należy każdy człowiek, który został ochrzczony w imię Trójcy Świętej (w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego). Taki człowiek nosi miano chrześcijanina.

Chrześcijanin, który jest w pełnej jedności z Kościołem katolickim, czyli powszechnym, nazywany jest katolikiem.

. Jakie cechy stanowią 4 znamiona Kościoła?

Cztery znamiona (cechy) Kościoła to:

1) jeden, 2) święty, 3) powszechny (katolicki), 4) apostołski.

Owe znamiona są cechami prawdziwego, założonego przez Chrystusa Kościoła.

. Co znaczy, że Kościół jest jeden?

To, że Kościół jest jeden oznacza, że:

- a) posiada jedno źródło - Boga. Bóg (Jezus Chrystus) założył tylko jeden Kościół;
- b) ma jednego najwyższego pasterza (papieża);
- c) głosi jedną i tę samą naukę;
- d) wyznaje jedną i tę samą wiarę;
- e) udziela wszędzie jednych i tych samych sakramentów świętych.

. Co znaczy, że Kościół jest święty?

To, że Kościół jest święty oznacza, że:

- a) w tej wspólnocie działa święty Bóg, który jest źródłem wszelkiej świętości;
- b) posiada środki uświęcające człowieka - święte sakramenty;
- c) głosi świętą naukę Chrystusa - nauka głoszona przez Kościół nie jest wymysłem jakiegoś zwykłego człowieka. Kościół przechowuje naukę Chrystusa, strzeże ją od błędów, właściwie wyjaśnia (interpretuje) i do wierzenia podaje;
- c) wspólnota Kościoła jest wspólnotą dążącą do świętości (zbawienia).

Kościół jest święty nie dlatego, że ludzie do niego należący są święci, bowiem tak jak inni ludzie są grzesznikami, popełniającymi grzechy. Jednak ludzie należący do Kościoła powinni zdecydowanie zmierzać do prawdy i świętości, korzystając z sakramentów, bowiem ich życie jest świadectwem albo antyświadectwem wiary i Chrystusa.

*Czy Twoje życie zachęca innych do poznania Chrystusa i wiary w Niego?

*Czy Ty sam, po przez swój styl bycia na co dzień, okazujesz dobro?

*Pamiętaj, że również od Ciebie zależy kondycja całej wspólnota Kościoła - zwłaszcza tych ludzi, żyjących najbliżej Ciebie.

. Co znaczy, że Kościół jest powszechny?

To, że Kościół jest powszechny (katolicki) oznacza, że:

- a) zaprasza do swej wspólnoty wszystkich ludzi, którzy uwierzą w Chrystusa - Kościół to nie jest wspólnota dla wybranych, tylko dla niektórych, zarezerwowana dla określonych osób;
- b) ogarnia cały świat, składając się z ludzi pochodzących z różnych kultur, języków i narodów;
- c) posiada pełnię wiary w Boga;
- d) dysponuje pełnią środków zbawienia - sakramentami;
- e) trwa nieprzerwanie od czasów Chrystusa do końca świata - spaja wszystkich ludzi z poszczególnych pokoleń historii, żyjących w różnych czasach.

. Co znaczy, że Kościół jest apostołski?

To, że Kościół jest apostołski oznacza, że:

- a) przekazuje wiarę otrzymaną od Apostołów (uczy tego samego od czasów Apostołów);
- b) władzę w nim sprawowali Apostołowie, a po dziś dzień prawowici ich następcy, czyli biskupi (trwa w nim sukcesja apostołska).

Apostołowie swoje zadanie powierzali poszczególnym mężczyznom po przez gest nałożenia rąk na głowę swoich następców, czyli biskupów.

. Kim byli Apostołowie?

Apostołowie byli uczniami Jezusa, którzy razem z Nim przebywali przez trzy lata, słuchali Jego nauki i byli świadkami dokonywanych przez Niego znaków. Po wniebowstąpieniu Jezusa sami, stając na czele wspólnoty Kościoła, mieli dokonywać to, czego dokonywał ich Mistrz - Chrystus: głosić wiarę, dokonywać znaków, udzielać świętych sakramentów.

. Kto to jest papież?

Papież to tytuł biskupa diecezji rzymskiej, będący następcą św. Piotra, a tym samym najwyższą widzialną głową Kościoła. Papież sprawuje władze rezydując w Rzymie, na Stolicy Piotrowej/Apostolskiej.

Od roku 2013 papieżem Kościoła jest biskup Jorge Mario Bergoglio, który wstępując na Stolicę Apostolską przyjął imię Franciszek. Jest to pierwszy papież w historii Kościoła, który nosi takie imię.

. Kto to jest biskup?

Biskup to mężczyzna, który przyjmując sakrament święceń kapłańskich, jest następcą Apostołów. Jego zadaniem jest:

- a) głoszenie i strzeżenie prawdziwej nauki i wiary w Chrystusa;
- b) sprawowanie sakramentów świętych;
- c) kierowanie częścią Kościoła zwanej diecezją, która dzieli się na poszczególne parafie.

Biskup wszystkie swoje działania podejmuje w łączności z biskupem Rzymu (papieżem) i pod jego zwierzchnictwem.

. Co to jest diecezja?

Diecezja jest to część Kościoła, w której władzę sprawuje biskup ordynariusz. Diecezja dzieli się na dekanaty, a dekanaty na parafie.

Nasza diecezja nosi nazwę „Diecezja Gliwicka”, bowiem katedra (główny kościół diecezji) znajdują się w Gliwicach.

Biskupem naszej diecezji jest biskup Sławomir Oder, a biskupem pomocniczym biskup Andrzej Iwanecki.

Patronami diecezji gliwickiej są: św. Piotr, św. Paweł, Matka Boża Piekarska, św. Anna.

. Kto to jest kapłan?

Kapłan to mężczyzna, który przyjmując sakrament święceń kapłańskich, jest współpracownikiem biskupa. Kapłan uczestniczy w poszczególnych zadaniach biskupa, wpierając go i reprezentując, pozostając z nim w pełnej łączności.

Kapłani wypełniający obowiązki biskupa w parafii nazywani są proboszczami, natomiast współpracownikami proboszczów w ich zadania są kapłani zwani wikarymi (wikariuszami).

. Jakie osoby tworzy wspólnotę Kościoła katolickiego czyli powszechnego?

Tworzą go katolicy, spośród których większość stanowią osoby świeckie (świeccy/laikat), a także osoby duchowne (kler). Jako dzieci Boże świeccy i duchowni cieszą się tą samą godnością, mając zarazem odmienne zadania oraz wkład w misję wspólnoty Kościoła

Osoba świecka to osoba która przyjęła sakrament chrztu. Osoba duchowna to osoba, która przyjęła sakrament chrztu oraz sakrament święceń kapłańskich.

Niektóre osoby świeckie (zwani siostrami zakonnymi, braćmi zakonnymi) oraz duchowne (zwani ojcami zakonnymi) w szczególny sposób oddają się do dyspozycji Bogu służąc wspólnocie

Kościół składając w tym celu śluby zakonne (uroczyste przyrzeczenia).

Kościół nie jest organizacją demokratyczną, lecz wspólnotą posiadającą strukturę hierarchiczną, w której najwyższą władzę posiada biskup rzymski zwany papieżem, gwarantujący i zapewniający jedność całej wspólnoty Kościoła katolickiego.

. Co oznacza świętych obcowanie?

Świętych obcowanie to duchowa łączność między wszystkimi wiernymi Kościoła, która umożliwia modlitwę za siebie i wymianę wszelki duchowych darów.

Kościół bowiem to nie tylko ochrzczeni żyjący na ziemi, ale także osoby przebywające po śmierci w czyśćcu oraz ci, którzy już są świętymi (są już w niebie, są zbawieni).

- a) Kościół na ziemi nazywamy Kościołem pielgrzymującym / walczącym (o niebo);
- b) Kościół w czyśćcu nazywamy Kościołem oczyszczającym się / cierpiącym;
- c) Kościół w niebie nazywamy Kościołem uwielbiony / triumfującym.

. Dlaczego we wspólnotie świętych Maryja zajmuje tak uprzywilejowane miejsce?

Maryja zajmuje tak uprzywilejowane miejsce we wspólnotie świętych, ponieważ jest Matką Bożą, Matką Jezusa Chrystusa. Jak żaden człowiek na ziemi była związana z Jezusem – ta bliskość trwa również do dziś w niebie. Całkowicie zdała się na Boga, jak nikt inny całkowicie Mu zaufała. Na mocy przywileju nigdy nie była obarczona grzechem pierworodnym, ale też sama – posiadając wolną wolę – nigdy nie popełniła grzechu. Maryja jest wzorem wiary, jest pełna łaski, stąd zakończywszy życie na ziemi od razu została z ciałem i duszą wzięta do nieba (15 sierpnia – Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny).

Część V

. Co to jest łaska Boża?

Łaska Boża jest to dar nadprzyrodzony, którego Pan Bóg udziela nam do zbawienia.

. Co to jest łaska uczynkowa?

Łaska uczynkowa jest to pomoc Boża do spełnienia dobrych uczynków, potrzebnych do zbawienia.

. Co to jest łaska uświęcająca?

Łaska uświęcająca jest to dar Boży, który daje nam życie wieczne i czyni nas dziećmi Bożymi. Człowiek będący w stanie łaski uświęcającej trwa w przyjaźni z Bogiem.

. Co to są sakrament?

Sakrament jest to widzialny znak, który z ustanowienia Chrystusa daje nam łaskę Bożą.

. Co to jest chrzest?

Chrzest jest to pierwszy i najpotrzebniejszy sakrament, który gładzi grzech pierworodny, daje nam życie wieczne i łaskę uświęcającą oraz włącza nas do wspólnoty Kościoła katolickiego.

Jest on pierwszy, bo bez niego nie można przyjąć ważnie innych sakramentów, najpotrzebniejszy, bo bez niego nie można być zbawić.

. Kto może udzielić sakramentu chrztu świętego?

Chrztu świętego urocząście udziela kapłan, zaś w nagłym wypadku, gdy zagraża niebezpieczeństwo śmierci, może ochrzcić każdy człowiek.

Sakramentu chrztu udziela się w następujący sposób: **polewa się głowę wodą i równocześnie, na głos, wypowiada się słowa „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”**.

. Czy Kościół ma władzę odpuszczania grzechów?

Tak, Kościół ma władzę odpuszczania grzechów. Czynił to sam Chrystus, który ową władzę w dniu swego zmartwychwstania przekazał Apostołom oraz mającym być wyświęconym przez nich, oraz przez ich prawowitych następców, biskupom i kapłanom (tym, którzy do dzisiaj trwają w sukcesji apostoelskiej).

. W jaki sposób Kościół zasadniczo odpuszcza grzechy?

Zasadniczo Kościół odpuszcza grzechy udzielając sakramentów: chrztu, pokuty i pojednania (spowiedzi świętej) oraz namaszczenia chorych.

W każdym sakramencie, także sakramencie pokuty i pojednania (Spowiedzi Świętej) kapłan przebacza grzechy, ale czyni on to nie swoją mocą, ale uczestnicząc we władzy Jezusa przekazanej Kościołowi. Kiedy kapłan przebacza grzechy, to w rzeczywistości sam Chrystus przebacza grzechy działając w osobie kapłana.

Odpuszczenie grzechów penitentowi nie jest uzależnione od osobistej świętości kapłana. Spowiednik to osoba duchowna, która spowiada.

Penitent to osoba, która w konfesjonale wyznaje grzechy i, żałując za nie, oczekuje ich odpuszczenia.

Kapłan pełniąc posługę spowiednika, od czasu do czasu wchodzi w również buty penitenta.

. Co to jest grzech?

Grzech to odrzućcie Boga i Jego miłości. Przejawia się on w braku zaufania i Jego lekceważeniu przykazań. Kiedy człowiek popełnia grzech odcina się od Boga, który jest źródłem życia, bowiem jest to świadome i dobrowolne przekroczenie przykazań Bożych i kościelnych.

. Co to jest grzech ciężki czyli śmiertelny?

Grzech ciężki czyli śmiertelny jest to zupełnie świadome i dobrowolne przekroczenie przykazań Bożych lub kościelnych w rzeczy ważnej. Grzech ciężki powoduje utrata łaski uświęcającej (=przyjaźni z Bogiem), bo jest całkowitym odrzuceniem miłującego Boga. Trwanie w grzechu śmiertelnym nie pozwala Bogu zbawić człowieka, narażając go na potępienie. Grzech śmiertelny, w przypadku osoby ochrzczonej, może zostać odpuszczony tylko w sakramencie pokuty i pojednania (Spowiedzi Świętej).

. Co to jest grzech ciężki czyli śmiertelny?

Grzech lekki czyli powszedni jest przekroczeniem przykazań Bożych lub kościelnych w małej rzeczy, lub w rzeczy ważnej – ale nie całkiem świadomie i dobrowolnie. Grzech lekki nie zrywa przyjaźni z Bogiem, ale osłabiając wolną wolę, może z czasem doprowadzić człowieka do grzechu ciężkiego – zwłaszcza, gdy ten nie podejmuje jakiegokolwiek pokuty, pragnąc z pomocą Boga zmieniać i uświęcać swoje życie.

. Dlaczego wierzymy w zmartwychwstanie ciał?

Wierzymy w zmartwychwstanie ciał, ponieważ Chrystus powstał z martwych w ciele, które w Wielki Piątek zostało złożone w grobie. Kiedy Jezus przyjdzie na Sąd Ostateczny, wszyscy ludzie, których ciała zostały pochowane w grobach, zmartwychwstaną – do nieba albo do piekła.

W Księdze Daniela czytamy: „*Wielu zaś, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się: jedni do wiecznego życia, drudzy ku hańbie, ku wiecznej odrazie*” (Dn 12,2).

. Co to jest śmierć?

Śmierć jest to rozłączenie się nieśmiertelnej duszy z ciałem. Po śmierci dusza staje na sądzie szczegółowym, a ciało zostaje pogrzebane.

. Co to jest życie wieczne?

Życie wieczne to życie w Bogu. Życie wieczne zaczyna się w momencie chrztu. Trwa dalej poprzez śmierć i nie ma końca, gdy tylko człowiek odchodzi z tego świata w łasce uświęcającej (=przyjaźni z Bogiem)

. Wymień rzeczy ostateczne człowieka.

1. Śmierć. 2. Sąd Boży (szczegółowy). 3. Niebo albo piekło.

. Co to jest sąd Boży (szczegółowy)?

Sąd Boży (szczegółowy) to sąd na którym człowiek staje od razu po śmierci, od którego otrzymuje wyrok na całą wieczność.

. Co to jest niebo?

Niebo to miejsce wiecznej szczęśliwości. Przebywają tam ludzie, którzy umarli w stanie łaski uświęcającej (= przyjaźni z Bogiem) i odpokutowali wszystkie winy na ziemi. Ludzie ci są na zawsze szczęśliwi będąc przy Bogu.

. Co to jest czyściec?

Czyściec to miejsce kary doczesnej po śmierci. Przebywają tam ludzie, którzy umarli w stanie łaski uświęcającej (= przyjaźni z Bogiem), ale mieli jeszcze grzechy lekkie lub nie odpokutowali jeszcze kary za grzechy. Ludzie ci przez pewien czas cierpią na grzechy nieodpokutowane. Gdy skończy się ich pokuta, dusze czyścicowe idą do nieba.

Dusze czyścicowe bardzo mocno potrzebują naszej modlitwy, ofiary Mszy Świętych i Komunii przyjmowanych w ich intencji.

. Co to jest piekło?

Piekło to miejsce wiecznej kary. Przebywają tam ludzie, którzy umarli bez stanu łaski uświęcającej (= brak przyjaźni z Bogiem), tzn. umierając w grzechu ciężkim. Piekło jest miejsce, gdzie potępieni cierpią wielkie męki, które nie skończą się nigdy. Piekło jest konsekwencją wolnej woli człowieka, który ma możliwość odrzucić Boga na zawsze. Bóg nie może zmusić człowieka, by Go kochał - nie jest możliwe zmusić kogokolwiek do prawdziwej miłości.

. Skoro Bóg jest miłością i kocha człowieka, jak może istnieć piekło?

To nie Bóg potępia człowieka. Czyni to sam człowiek, który odrzuca miłość Boga i dobrowolnie wybiera życie, także życie wieczne, w którym wyklucza się ze wspólnoty z Bogiem.

Bóg tęskni za tym, by być razem nawet z ostatnim grzesznikiem. Chce, by wszyscy się nawrócili i zostali zbawieni. Jednak Bóg stworzył człowieka wolnym i szanuje jego decyzje. Nawet Bóg nie może wymusić miłości. Jako kochający jest „bezsilny”, kiedy ktoś zamiast nieba wybiera piekło.

. Co oznacza słowo „Amen”?

Słowo „Amen” oznacza „tak”, „wierzę”, „niech tak się stanie”.

Święty Augustyn napisał: „Kto mówi «Amen» składa swój podpis”.